

læser, der bleve gjorte Landstinget af Udenrigsministeren, under Secretairernes Baretagt paa en bestemt Tid af Dagen. De Herrer Secretairer vilde nærmere opgive denne for Thingets Medlemmer.

Den Sag, der derefter er at foretage, er Vedtagelsen af Forslaget til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 29de October 1849 angaaende Udskrivning til Landkrigstjeneste for Maret 1850. Jeg skal tillade mig at oplæse det af Secretairerne forfattede Forslag. Jeg vil bede de Herrer at sammenholde det med Afstemningen ved Sagens Foretagelse til 3die Behandling.

Ved den stedfindende Afstemning blev nedenstaaende:

F o r s l a g

til

L o v,

De, ved den foreløbige Lov af 29de December 1849 angaaende Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Maret 1850, givne Bestemmelser stadfæstes, og skal fremdeles for de Frivillige, som ere udskrivne paa Sessjonen for 1849 eller for 1850, og som have været i militair Tjeneste i trede Maaneder i Maret 1848 — Udskrivningen tillægges den Virkning, at deres Tjenestetid beregnes, som om de vare udskrivne paa det foregaaende Mars Sessjion enten 1848 eller 1849.

eenstemmigt vedtaget med 38 Stemmer.

Formanden. Lovforslaget vil derefter være at tilbagesende til Folkethinget, hvilket jeg skal foranledige.

Paa Dagsordenen staaer dernæst Sagen angaaende Forslag til Lov, der fastsætter, at de tidlige i visse Tilfælde befalede Bekjendtgørelser i Altonaer Mercur, i de Hamborgske Aviser og paa Hamborgs Børs, skulle bortfalde. Det er til anden Behandling, Sagen foretages, og at den først nu foretages til 2den Behandling har havt sin særlige Grund. Der er intet Ændringsforslag fremkommet til denne Behandling.

Justitsministeren: Jeg kunde under Sagens første Behandling ikke være tilstede, og var derfor ikke istand til at yttre mig med Hensyn til de Bemærkninger, der faldt under

Sagens Forhandling dengang. Jeg finder iøvrigt ikke Anledning til at yttre mig vidtløftigt, da jeg overhovedet kan slutte mig til de Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Valgfreds (Blechingberg). Det forekommer mig, at den Modification, der stete i Folkethinget derved, at det der blev vedtaget, at Ordene „indtil videre“ skulde udgaae, ikke er af nogen saa væsentlig Betydning, at det kunde foranledige, at det foreliggende Lovudkast derfor ikke skulde vedtages. Enhver Lov er egentlig kun gjældende indtil videre, indtil en anden Lovbestemmelse tages. Vel betegnes der naturligvis, naar Ordene udtrykkelig tilføies i Loven, at denne er mere interimistisk, at man er betænkt paa Forandring; men da man dog umulig kan med nogen Sikkerhed forudsæe, naar den paatænkte Forandring i nærværende Tilfælde maatte foregaae, saa synes det ikke heller at være ganske nødvendigt, at Ordene „indtil videre“ staae der. — Iøvrigt er jeg ganske enig i de Yttringer, der faldt under Sagen, at den Materie, som Loven angaaer, overhovedet kunde trænge til en ny Bearbejdelse, og det vil da der finde sin Plads, at tage de Bestemmelser, som maatte findes nødvendige for at vedligeholde de Bekjendtgørelsesbaand, som hidtil have fundet Sted med Udlandet i visse, ogsaa i Udlandet sig opholdende Personer interesserede Tilfælde. Der er et Tilfælde af den Art, som jeg kun med nogle faa Ord skal berøre, da det blev udhævet som om det kunde være af særdeles Bigtighed her. Det er nemlig den Omstændighed, at det i Handelstractaten med Preussen af 17de Juni 1818 § 25 er bestemt, at i Tilfælde, at der paa danske eller preussiske Kyster findes et Skib, der har lidt Skibbrud, uden at man kan erfare Eierens Navn, skal Regjeringen lade indrykke 3 Gange efter hinanden i Landets offentlige Blade saavel som i de hamborgske Tidender en Beskrivelse over det forulykkede Skib. Denne Handelstractat, som blev affluttet paa 20 Aar og ikke atter udtrykkelig er fornyet, ansees dog, efter hvad der skal være gjældende i lignende Tilfælde, som fremdeles løbende, da den ikke er opsagt, og det kunde derfor synes, at der heri kunde